

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันต้องยอมรับว่าการบริหารงานขององค์กรให้บังเกิดผลหรือบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากองค์กรนั้นจะต้องมีปัจจัยการบริหารที่สมบูรณ์อย่างน้อย 4 ประการ ได้แก่ คน (man) เงิน (money) วัสดุอุปกรณ์ (material) และการจัดการ (management) ตามหลักการบริหารทฤษฎีหนึ่งที่ใช้มาแต่เดิมแล้วต้องมีอีก 2 ประการที่สำคัญ คือ ข้อมูลสารสนเทศ (data and information) และเทคโนโลยี (technology) (อชิปิตย์ คดีสุนทร, 2535) ข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีทันสมัยจึงถือได้ว่ามีบทบาทที่สำคัญต่อความสำเร็จของการบริหารงานและคุณภาพของการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตร ศรีธำณ (2529) ที่กล่าวถึงความสำคัญของข้อมูลและสารสนเทศสำหรับการบริหารไว้ว่า การตัดสินใจที่ดีไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจวินิจฉัยสั่งการที่ที่จะขึ้นอยู่กับระบบข่าวสารและสารสนเทศถึงร้อยละ 90 ที่เหลือร้อยละ 10 นั้นจะขึ้นอยู่กับความคิดเห็นส่วนตัวที่สูงขึ้นตามลำดับระบบสารสนเทศจึงเป็นระบบที่ทำหน้าที่ในการจัดหาสารสนเทศที่เหมาะสมมาใช้เป็นพื้นฐานของการบริหารและการตัดสินใจ

ข้อมูลและสารสนเทศที่ดีนำมาใช้ในการตัดสินใจบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องมีคุณสมบัติ 3 อย่าง คือ 1) เป็นข้อมูลและสารสนเทศที่ทันสมัยหรือทันต่อเหตุการณ์ (timely) หมายถึงช่วงเวลาที่เกิดขึ้นคือ เมื่อใดเหมาะสมกับเวลาและช่วงเวลาที่จะใช้หรือไม่ 2) มีความตรงตามเนื้อหาสารสนเทศที่ต้องการ (relevance) สารสนเทศที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติในการสื่อความหมายความถูกต้อง ประสงค์และลักษณะงาน มีความเพียงพอและไม่เบี่ยงเบน 3) มีความถูกต้องแม่นยำ (accuracy) คุณสมบัติข้อนี้แสดงถึงคุณค่าและประโยชน์ของสารสนเทศ เพราะว่าสารสนเทศนั้นจะตรงต่อความต้องการแต่ถ้าขาดความถูกต้องแล้วก็หาประโยชน์ไม่ได้เลย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2536) ดังนั้นการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศควรจัดอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ข้อมูลและสารสนเทศเป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน เชื่อถือได้ นำไปใช้ได้สะดวกและเหมาะสมกับลักษณะงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฃรงค์ บุญมี (2525) ที่ว่าองค์กรจะต้องมีสารสนเทศหลายอย่างและจะต้องมีการวางระบบข้อมูล (information system)

ในกรณีของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอนั้นเป็นองค์กรทางการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยศึกษานิเทศก์

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2533 ซึ่งในแง่การบริหารงานภายในส่วนของข้อมูลและสารสนเทศนั้นยังต้องมีการพัฒนาอีกมาก อารมณ์ วงศ์บัณฑิต (2533) ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับระบบข้อมูลของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและอำเภอไว้ 8 ประการ ดังนี้

- 1) ขาดแบบสำรวจข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน ผู้กรอกไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง
- 2) ขาดศูนย์ประสานงานด้านการเก็บและการใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้ไม่สะดวกในการติดตามขอใช้ข้อมูล
- 3) ผู้ให้ข้อมูลไม่เห็นความสำคัญในการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นเหตุให้ข้อมูลขาดความเชื่อถือได้
- 4) ไม่มีการตรวจสอบข้อมูลในระดับอำเภอ ซึ่งเป็นระดับที่ใกล้ชิดกับแหล่งข้อมูล
- 5) ข้อมูลบางเรื่องเก็บรวบรวมโดยหลายหน่วยงาน แต่มีความขัดแย้งไม่ตรงกัน
- 6) ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่กระชั้นชิดผู้กรอกมีระยะเวลาสั้นในการหาข้อมูล นอกจากนี้ในทัศนะของผู้บริหารข้อมูลที่ต้องการใช้ในการตัดสินใจเข้ามาถ้าไม่ทันต่อเหตุการณ์
- 7) ขาดข้อมูลด้านคุณภาพการศึกษา การพัฒนาคุณภาพนักเรียน ข้อมูลที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การประกอบอาชีพภายในท้องถิ่น
- 8) ขาดกำลังคนที่ได้รับการอบรมด้านข้อมูล รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานและห้องปฏิบัติการระบบสารสนเทศ

แนวทางหนึ่งในการปรับปรุงระบบสารสนเทศของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอโดยเฉพาะของหน่วยศึกษานิเทศก์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผน คือการพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537) ซึ่งจากการรายงานผลการศึกษาศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้มีการติดตามการพัฒนาตัวบ่งชี้มาโดยตลอด ในปี พ.ศ. 2528 ได้กรอบตัวบ่งชี้หลักมา 131 ตัวบ่งชี้ควรจัดทำก่อน ปี พ.ศ. 2529 ได้พิจารณาเกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานของข้อมูล โดยจัดทำแบบจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามความต้องการของกรอบตัวบ่งชี้หลักในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา ในปี พ.ศ. 2530 พบว่าปัญหาและอุปสรรคของระบบข้อมูลคือ ขาดแบบสำรวจที่เป็นมาตรฐานและเกิดปัญหายุ่งยากในการเก็บรวบรวมข้อมูล และในปี พ.ศ. 2531 ผลการวิจัยพบปัญหาในด้านกรเก็บข้อมูลตั้งแต่ระดับอำเภอและโรงเรียนยังไม่สมบูรณ์ (ธาวภา รัตนปัดสังข์, 2537) ในปี พ.ศ. 2536 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ทำเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษาที่มีตัวบ่งชี้เพื่อใช้ประเมินมาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นแนวทางการบริหารและกำหนดคนโอบายพัฒนาคุณภาพระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2536)

ในปี พ.ศ. 2538 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ประเมินโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้มาตรฐานความเกณฑ์ 3 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2538) ในปี 2540 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้จัดทำเกณฑ์มาตรฐานสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ เพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540)

ตัวบ่งชี้เป็นสิ่งจำเป็นซึ่งหน่วยงานทางการศึกษาจะต้องกำหนดให้ชัดเจนและจัดทำตัวบ่งชี้หลักที่จำเป็นก่อนเพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติ ตัวบ่งชี้จะบอกสภาพแต่ละเรื่องในงานที่ปฏิบัติ ดังกล่าว (internal assessment) มีจุดเด่นจุดคือหรือมีปัญหาในเรื่องใดมากที่สุด รุนแรงในเรื่องใด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537; Nettasna et al., 1996) เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ และ แสง ปิ่นมณี (2529) ได้กล่าวถึงการนำตัวบ่งชี้เพื่อกำหนดคนโอบอกรับบริหาร เพราะปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในการกำหนดคนโอบอกรับ วัตถุประสงค์ของการวางแผนจะขาดความชัดเจน มีกระบวนลักษณะกว้าง ๆ การนำตัวบ่งชี้มาใช้ช่วยในการสร้างกรอบทำให้ทราบถึงสิ่งที่ต้องการให้บรรลุผลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Dolence และ Norris ที่กล่าวถึงยุทธศาสตร์ของการวางแผน จะต้องใช้ตัวบ่งชี้เป็นตัวกำกับกับการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมาย (อ้างอิงใน Borden and Banta, 1994) Sizer (1990) ได้กล่าวว่า ตัวบ่งชี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดตามดูความสามารถในการรับการตรวจสอบ (monitoring of accountability) ทั้งภายในองค์กรหรือนอกองค์กร โดยความเชื่อถือได้ของตัวบ่งชี้จะพัฒนาในตัวเองและตัวบ่งชี้ยังเป็นสิ่งที่ให้เปรียบเทียบระหว่างองค์กรอีกด้วย (Nettasna et al., 1996) นอกจากนี้ตัวบ่งชี้ยังใช้เป็นเครื่องมือจัดลำดับความสำคัญ (priorities) ของทรัพยากรทางการศึกษาที่ขาดแคลนของสถาบันต่างๆ เนื่องจากตัวบ่งชี้สามารถเปรียบเทียบระหว่างสถาบันในแต่ละพื้นที่ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งทำให้ทราบว่าสถาบันใดยังมีสภาพที่ต่ำกว่าเกณฑ์และบ่งบอกลำดับความสำคัญของการจัดสรรทรัพยากรอีกด้วย (Nettasna et al., 1996)

ปัจจุบันรัฐบาลได้ให้ความสำคัญในเรื่องตัวบ่งชี้ จึงได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาคนและสังคม ในช่วงแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ได้กำหนดแนวทางและมาตรการเพื่อให้บรรลุและเป้าหมายการพัฒนาสติปัญญาของคน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2539)

4.2.9 การสร้างระบบตรวจสอบดัชนีปัจจัยคุณภาพการศึกษา เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการในระดับต่าง ๆ มีการตรวจสอบติดตามผล ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษานำผลที่ได้มาพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง การจัดงบประมาณตามความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค และคุณภาพของผู้เรียนที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบและเชื่อถือได้

จากปัญหาค้างอ้าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานนิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ โดยกำหนดตัวบ่งชี้ที่พบจากกรอบงานภารกิจของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ วัตถุประสงค์ ทิศทางและเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติถึงระดับจังหวัด รวมทั้งงานวิจัยที่ผ่านมา ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตัวบ่งชี้ดังกล่าว แล้วจัดลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานนิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ เพื่อได้ตัวบ่งชี้และลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานนิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ โดยตัวบ่งชี้ที่ได้มีประโยชน์ในเชิงพัฒนาในการกำหนดนโยบายการบริหารและวางแผนให้การดำเนินงานของหน่วยงานนิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานนิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ โดยใช้เทคนิคที่ดับเบิ้ลดูที (Paired Weighting Procedure) และการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจง (Focus Group Interview)

3. กรอบการดำเนินงานของหน่วยงานนิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

การดำเนินงานของหน่วยงานนิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเป็นหน่วยงานทางการศึกษาในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ โดยมีศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเป็นผู้ปฏิบัติงานตามขนาดของอำเภอ เช่น อำเภอใหญ่มีศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ 4 คน ขนาดกลาง 3 คน ขนาดเล็กและเล็กมากมี 2 คน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะตัวปัจจัยประสิทธิผลการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ ไม่รวมถึงตัวปัจจัยประสิทธิผลการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ

ประชากร

การพัฒนาตัวปัจจัยประสิทธิผลการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ โดยใช้วิธีดับเบิ้ลยูทีและการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจง ประชากรเป็นศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติทั้ง 12 เขต การศึกษา จำนวน 2580 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1) สำหรับเทคนิคที่ดับเบิ้ลยูที (Paired Weighting Procedure) กลุ่มตัวอย่าง คือ ศึกษา นิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอในเขตการศึกษา 12 ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา สระแก้ว ปราจีนบุรี ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด นครนายก จำนวน 191 คน

2) สำหรับเทคนิคการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจง (Focus Group Interview) กลุ่มตัวอย่าง คือ ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอในเขตการศึกษา 12 จังหวัดละ 6 คน และหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอีก 1 คน รวม 7 คน สำหรับการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจง ผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง ประกอบด้วยตัวปัจจัยประสิทธิผลการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ตัวปัจจัยด้านบุคลากรในหน่วยศึกษานิเทศก์ ตัวปัจจัยด้านสื่อ เครื่องมือและอุปกรณ์ และตัวปัจจัยด้านงบประมาณ ใช้สัมภาษณ์กลุ่มเจาะจงกับกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสระแก้ว ตราด ระยอง ฉะเชิงเทรา ส่วนที่สอง ประกอบด้วยตัวปัจจัยประสิทธิผลการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ตัวปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา และตัวปัจจัยด้านเอกสารและผลผลิตจากหน่วยศึกษานิเทศก์ ใช้สัมภาษณ์กลุ่มเจาะจงกับกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดนครนายก จันทบุรี ปราจีนบุรี และชลบุรี

4.2 ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดการพัฒนาตัวปัจจัยตามแนวการวิเคราะห์เชิงระบบ ซึ่งประกอบด้วย

1) ตัวปัจจัยด้านปัจจัย (Input Indicators) หมายถึง ตัวปัจจัยที่เป็นทรัพยากรหรือสิ่งจำเป็นเพื่อนำเข้าสู่ระบบ และก่อให้เกิดการทำงานหรือกระบวนการประกอบด้วย บุคลากร สื่อ เครื่องมือและอุปกรณ์

2) ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ (Process Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่เป็นกระบวนการทำหน้าที่แปรสภาพตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยให้เป็นผลผลิตที่ต้องการได้แก่ การนิเทศการศึกษา

3) ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต (Output Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่เกิดขึ้นจากระบบ ได้แก่ เอกสารและผลผลิตจากหน่วยศึกษานิเทศก์

เหตุผลที่ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดการพัฒนาตัวบ่งชี้ตามแนวการวิเคราะห์เชิงระบบ เพราะสามารถมองเห็นความสอดคล้องของตัวบ่งชี้ที่เป็นตัวบ่งชี้ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการและผลผลิตอย่างชัดเจน

5. ข้อจำกัดการวิจัยครั้งนี้

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อจำกัดในการจัดกลุ่มสัมภาษณ์ให้แต่ละกลุ่มมีลักษณะความคล้ายคลึงกัน (Homogeneous group) เนื่องจากลักษณะกลุ่มศึกษาที่ต้องการความคิดเห็นมีทั้งที่เป็น กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และกลุ่มศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอซึ่งไม่อาจแยกสัมภาษณ์เป็นคนละกลุ่มได้ จึงต้องทำการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจงที่มีกลุ่มสัมภาษณ์เป็นกลุ่มเดียวประกอบด้วยหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออีก 6 คน

6. คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ตัวบ่งชี้ หมายถึง สารสนเทศที่ใช้บ่งบอกสถานภาพหรือลักษณะการดำเนินงานของหน่วยงานหรือองค์กรในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ว่ามีผลการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นอย่างไร ซึ่งลักษณะของตัวบ่งชี้ที่ดีต้องมีการแสดงค่าปริมาณและคุณภาพเป็นตัวเลขเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้

ตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ หมายถึง ข้อความ รายละเอียดที่ใช้ชี้หรือบอกทิศทาง การดำเนินงานหรือความสำเร็จของการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ ซึ่งได้แก่ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัย ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ และตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต

หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่พัฒนาคุณภาพ การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา และ ระดับประถมศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2533

ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ หมายถึง ข้าราชการครูตำแหน่งศึกษานิเทศก์ที่ปฏิบัติงาน
 ในหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ
 ผู้เข้าร่วมสัมมนาชั้นกลุ่มเจาะจง หมายถึง บุคคลที่เข้าร่วมการสัมมนาชั้นกลุ่มเจาะจงประกอบด้วย
 หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและศึกษานิเทศก์
 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

7. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 1) ได้ตัวป่องี่ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษา
 อำเภอ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
- 2) ได้แนวทางในการนำตัวป่องี่ไปใช้ในการตรวจสอบติดตามประสิทธิภาพการดำเนินงานของ
 หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
- 3) เป็นแนวทางในการพัฒนาตัวป่องี่ทางการศึกษาในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป
- 4) ได้ทราบการประยุกต์ใช้เทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น ในบริบทของการพัฒนา
 ตัวป่องี่ทางการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย